

Bekleyiş

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Aralık 2021

Bir mevsimin ablukasındayım ve haşmetli bir özlemle içli dışlı...

Ah, maviler ördüm ben senin sesinle

Gördüm sonra gidişini ve gömdüm de sessizliğimi

Hangi fıgandın söyle firarında gözlerinin renginin?

Hangi fidan boylu düştün söyle?

Sözcüklerimin yakasına eklediğim...

Beklediğimdin beklemez olaydım.

Yalnızlığın serzenişi şu meczup iklim

Görünmezliğimse ayrı bir sancı

Bazen söküklüklerini diktığım yüreğin

Ve işte ansızın uçuşan sözcükler ve devasa bir nida

Gönlümde sükûnet dilediğim

Göz pınarlarıma saklanan kimliğin

Üstü örtülü artık tüm hayallerimin

Hayli de gürültülü içine kapandığım

Sessizliğim.

Belki de çıkmam yeni yıla

Yenilenmekse ilki mizacımda eksik olan

Serdiğim hüznün denen halının da püskülünde saklı

Bekleyişim gün ve gece

Himayesinde Mevla'nın

Sancılı bir tohum adeta

Şiirlerime ektiğim:

Hani olur da gelirsin...

Hani rest çektiğin değil

Resmini çizdiğim umudun takviyesi adeta

Ruhumu hali hazırda teslim edemediğim

Varlığın ve kâinatın doğası

Bir duadan fazlası saklı derinde.

Davamsa benliğim

Derdimi açamadığım

Divane olduğum aşkın da verdiği son muhtıra

Sözcüklerden damlayan kanı
İçime çektiğim nefesin
Belki de vedası
Vadesi dolan bir şiirden çok fazlası
İçimde saklı o tren rayı
Lokomotif olmayı dilediğim ömrün akan salyaları
Bilemedim yük vagonuna sığınacağımı
Bilemedim derdimi nerelere saklayacağımı
Bildiğim ne var ki haricinde?

Kâh tüten bir duman
Belki şehir vapuruna gizlenen kaçak yolcu
Yalnızlığın dünyasında
Şiirler batarken tinime
Savsakladığım hayatı da temize geçirdiğim
Her gün ertesi
Atıl bir düş olsam ne ki?
Nadasa aldığı yüreği
Bozguna uğratan benliğinle
Başıma da bela iken hüznün
Misafiri olduğum bu hanın arka kapısı
Bir girip bir çıktığım
Bir susup bin dilediğim.

Bir renksem en asilinden
Bir aşksa içimde saklı en asisinden
Muhatabım olan karanlığın göz kırptığı
Bir aydınlığa düşkünlüğüm
Siyah noktası belki de özlemin
Şerh düştüğüm anda saklı mevcudiyetimi
Sonlandırmak belki de yüreğin ülküsü.

Ve kanayan bir türkünün vedası
İskarpınleri ıslanmış bir çocuk gibi
Mızızlandığım ömrün kapanan perdesi
Solumdan başlayan bir ağrı
Asla sağa ulaşamadığım elbet kalemin duayeni
Artık hangi iklimse düştüğüm peşine
İçimden geçen her masal yazmaksa ardı ardına

Dışımdaki fırtına sanır mısın ki korkutur beni
Bense çoktan /ağlamışken kalbin nazarında
Beyhude bir heceden fazlası
Öykündüğüm belki de başka bir hayatta saklı
Acımadan harcadığım ömrü
Peşkeş çektiğim hüzne
Bilemedim de insanlar ve renkler nasıl da aldatıcı.